

A Balassagyarmati Törvényszék dr. hatósági ügyintéző által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal (.....) felperesnek - dr. Zelena Gergely ügyvéd által képviselt (.....) alperes ellen vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes a Kft. „f.a.” volt ügyvezetője és tagja, ügyvezetői feladatát a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, így a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítését meghiúsította.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint perköltséget, és az államnak az Illetékhivatal külön felhívása alapján 36.000 (harminchatezer) forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet 3 példányban, írásban a Balassagyarmati Törvényszéken lehet benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltségre, vagy illeték megfizetésére vonatkozik, illetve csak az ítélet indokolása ellen irányul, de a felek ezen esetekben is kérhetik a tárgyalás tartását. A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek közös kérelemmel is kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Az Ítéltábla előtti eljárásban a fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező. Ennek hiányában a fellebbezési nyilatkozat hatálytalan.

I n d o k o l á s :

Az alperes a Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetője volt, annak 2007. márciusi alapításától a felszámolása elrendeléséig.

Az alperes a Kft. felszámolásának elrendelését, és a Kft. kirendelését 2009. augusztus 27-én kérte, hivatkozva arra, hogy a Kft. már sok információval rendelkezik a cégről.

A Megyei Bíróság Fpk. számú végzésével a Kft. felszámolását elrendelte, a felszámolás kezdő időpontja 2009. november 4. volt. Felszámolóként a Kft-t jelölte ki, az alperes kérelmével ellentétben.

A felszámolási eljárásban négy hitelező igénye összességében a regisztrációs díjjal együtt 41.632.452 Ft forint volt. A felperes 2.157.180 Ft (Cstv. 49/D.§) 27.158.708 Ft e) kategóriába sorolt, és 1.499.100 Ft kamatkövetelés, valamint 100.000 forint regisztrációs díj iránti hitelezői igényt terjesztett elő

Az elsőfokú bíróság 2013. május 16-án keltszámú ítéletével megállapította, hogy a felperes keresete megalapozott. Az ítélet indokolása szerint a beszámoló letétbe helyezési kötelezettségének az adós cég nem tett eleget. 2008-2009 évben.

Az Bíróságon az alperes személyes meghallgatásakor 2012. szeptember 17-én részletes előadást adott arra, hogy a Kft. megbízása alapján tűzálló kemencék építésével foglalkoztak, nagy nyereséggel zárult a munkavállalás. A Kft. kifizette a munkát, a kifizetés készpénzben történt, 86.400.000 forint összegben.

Az alperes előadása szerint három alkalommal adott kölcsöntnek (összesen 85 millió forintot) azért, mert amikor a Kft. kifizette a nagyobb összeget, akkor bankba nem akarta tenni a pénzt, mert úgy gondolta, hogy a különböző befektetések nagyobb hozamot hoznak a cégnek. A kölcsönt készpénzben adta át, amelynek az volt a célja, hogy a pénzt befektesse Ezt követően színes előadást tartott arról, hogy milyen jó befektetései voltaknek. A tanúk meghallgatásáraon kitűzött 2012. december 14-i meghallgatáson megjelent, aki előadta, hogy a korábbi meghallgatásokor nem az igazat mondta. Az önkéntes nyilatkozatában egy új verziót adott elő, mely szerint a Kft. ügyvezető igazgatója megkereste és kérte, hogy építsenek két kemencét. De a számlára több összeget írtak, mivel a Kft. pályázati pénzből fizetné, és a számlát 70.000.000,- forint körüli összegről írták, de fizetés nem történt meg. Mivel az adóhatóság a gépjárművét már lefoglalta, ismerősei ajánlották, hogy csináljon kölcsönszerződéseket. Nyilatkozott, hogy a kölcsönszerződések nem valódiak. Nem vitatta, hogy 19 db számla került kibocsátásra 2008. július és szeptembere között, de ezek a számlák nem voltak valóságok.

Hivatkozott arra, hogy a Kft. a mai napig 16.000.000 - 20.000.000 forinttal tartozik az alperesnek.

Az ítélet indokolása szerint az alperes semmilyen bizonyítási indítványt nem ajánlott fel az általa előadottak bizonyítására. Az eltérő nyilatkozatok alapján nem állapítható meg, hogy az adós társaság ténylegesen milyen vagyoni helyzetben volt, és a fizetéseképtelenségi helyzet konkrétan mikor állt be. Az azonban tény, hogy kölcsönszerződéseket és annak alapján a kiadási pénztárbizonylatokat is kiállították. A 2007. évi CXCVII. tv. 147. § (1) bekezdése szerint a számla fizetési kötelezettség akkor is beáll, hogyha teljesítés nélkül számlát állítottak ki.

Az alperes nyilatkozataiból, valamint a felperes által becsatolt iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes nem az ügyvezetőkre előírt felelősséggel és körültekintéssel, később pedig nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el a feladatait, mert a kölcsönszerződésekkel az volt a célja, hogy a társaságban kimutatott jövedelmet eltüntesse. Az alperes nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el az ügyvezetői feladatait, ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 85.000.000,- forinttal csökkent.

Az elsőfokú bíróság feljelentést tett 2013. június 10-én az alperes ellen hamis tanúzás gyanúja miatt, melynek folytán a büntető eljárás megindult.

Az alperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla 2014. március 14-én kelt számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, arra hivatkozással, hogy a megváltoztatott alperesi nyilatkozatot követően (amelyben elismerte az alperes, hogy korábban hazudott minden tényállításában) újból tájékoztatni kellett volna őt a bizonyítandó tényekről, és a bizonyítási teherről, ami nem történt meg. Ezt lényeges eljárási hibának minősítette a másodfokú bíróság, melynek folytán a tárgyalás megismétlése szükséges. Tisztázni kell, hogy a társaság nyújtott-e kölcsöntnek, és ettől függően az alperes ügyvezetési feladatát a hitelezők érdekeinek megfelelően látta-e el.

A nyomozó hatóság 2014. február 25-én a törvényszékhez érkezett számú határozatában az alperes ellen a hamis tanúzás büntette miatt indult nyomozást megszüntette arra hivatkozva, hogy a cselekmény csekély fokban veszélyes a társadalomra, ezért a gyanúsítottat megrovásban részesítette. A határozat indokolása szerint a gyanúsított a bűncselekmény elkövetését elismerte, megbánta, és az alapügy befejezése előtt az okirati bizonyítékok hamis voltát feltárta. Ezekre figyelemmel büntetés kiszabása vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen volt.

A felszámolás a Kft. ügyében a 2014. január 29-én jogerőre emelkedett számú záró végzéssel fejeződött be. Ennek indokolása szerint az adós felosztható vagyonát 891.546 Ft készpénz és ael szemben peresített 85.000.000 Ft követelésből állt. A felszámolás során az adós Mitsubishi gépjárművének értékesítéséből 2.600.000 Ft, bérbeadásból 1.150.000 Ft bevétel keletkezett. A NAV számára, zálogjogával biztosított követelése fejében 2.157.180 Ft került átutalásra.

A megismételt tárgyalás során a felperes keresetét fenntartotta az eredetivel egyezően mind a vagyonsökkenés okozása, mind a hitelezői követelés kielégítésének meghíúsítása vonatkozásában. Kérte, hogy a törvényszék az alperes, mint volt képviselő felelősségét állapítsa meg a Csődtörvény 33/A. §. (1)-(3) bekezdése alapján. Bejelentette, hogy ki nem elégített hitelezői igénye 28.757.808 forintra csökkent, a felszámolásban kifizetett 2.157.180 Ft átutalása folytán.

Hivatkozott továbbra is arra a felperes, hogy a gazdasági társaság beszámolóinak letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségének sem tett eleget az alperes, így a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

Álláspontja szerint az ügyvezető felelőssége a hitelezői igény kielégítésének meghíúsítása miatt akkor is fennáll, ha ténylegesen nem adott kölcsön 85 millió forintotnek és ezek a szerződések és könyvelési bizonylatok valótlanok, fiktívek voltak. Úgy nyilatkozott ugyanis hogy a pénzt a Kft-től átvette, ezt igazolták az adós cég könyvelési bizonylatai is, ezért a felszámoló nem fordulhatott követeléssel a Kft ellen.

Az is az ügyvezető felelősségét alapozza meg, hogy az általa állított jogos követelésének behajtására a Kft. ellen semmilyen lépést nem tett, így az alperes cégéhez nem folyt be a teljesítése alapján őt megillető követelés sem, ami a hitelezők kielégítésének lehetőségét hiúsította meg.

Az alperes továbbra is a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a nyomozó hatóság határozatára, ami bizonyítja, hogy másodszor előadott nyilatkozata a valós, tehát nem folyt be 85 millió forint a cégéhez a fiktív szerződések és valótlan bizonylatok alapján, így azt kölcsön sem adhatta.

Ugyanezen körülmények bizonyítására bejelentett az alperes feleségét tanúként, és kérte a Kft ügyvezetőjének kihallgatását is a fiktív számlázás igazolására.

Előadta személyesen azt is az alperes, hogy ez utóbbi tanú lakcímét nem tudja bejelenteni, a beszámolók közzétételéről pedig nem tud nyilatkozni, mert azt a könyvelője végezte, aki azt a tanácsot is adta neki, hogy kérjen a cége ellen felszámolást, úgy tud megszabadulni kötelezettségeitől.

Megerősítette, hogy vagy cége ellen sem indított semmilyen polgári vagy büntető eljárást a Kft. követelésének behajtása érdekében.

A megismételt eljárásban a törvényszék megállapította, hogy a kereset megalapozott.

A pert a felperes 2012. május 14-én érkezett keresetlevelével indította, amelyben hivatkozott a Cstv. 33/A.§ (3) bekezdésében feltüntetett vélelemre is.

Ennek a perindításkor hatályos és alkalmazandó rendelkezése szerint, amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A felszámoló záró jelentése szerint az adós cég képviselője, tehát az alperes adatszolgáltatási és iratanyag átadási kötelezettségét teljesítette.

Az alapeljárásban 9. sorszámon iktatott cégbíróági értesítés szerint csak 2007-ben tett a beszámoló közlési kötelezettségének eleget az alperes, 2008-2009-ben nem A vélelemmel szemben nem alapos

az a védekezés, hogy az alperes könyvelője végezte ezt a tevékenységet, mert a kötelezettség teljesítéséért az ügyvezető a felelős.

E szakasz alapján tehát önmagában is megállapítható volt mindkét elsőfokú eljárásban, a hitelezői érdekek sérelme.

A felszámolónál 2011. július 18-án készített jegyzőkönyv szerint is azt állította az alperes, hogy a Kft-től jelentős bevétel származott, és 85 millió forintotnek adott kölcsön befektetés céljából.

Még 2012. szeptember 17-én is a megkeresett bíróság előtt úgy nyilatkozott, hogy 86 milliós bevétel származott a Kft-től, amiből a kölcsönt adtanek. Csak 2012. decemberi meghallgatásakor fedte fel a hamis tartalmú okiratok felhasználását és a fiktív valótlan számlázást, lényegében elismerve ezzel a bűncselekmény tényét.

Az pedig nyilvánvalóan megállapítható, hogy ha egy ügyvezető bűncselekményt követ el a cég működtetése során, az a magatartás nem felel meg az ügyvezetői feladatok hitelezői érdekek elsődlegessége alapján történő ellátásának, így a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésébe ütközik. Ez a magatartása azt is okozta, hogy a hitelező nem jutott hozzá az ÁFA követeléséhez.

A felelősség kimentésére nem alkalmas az a védekezés, hogy az alperes ismerősei adtak neki ilyen tanácsot, ami nyilvánvalóan magában rejti a törvényteleniséget, amit az alperesnek akár magánemberként, akár ügyvezetőként fel kellett ismernie. Ezt meg is erősíti az alperes 2012. december 14-én a megkeresett bíróság előtt tett nyilatkozata, amely szerint a fiktív számlák kiállításakor „folyamatosan kérdeztem, hogy nem lesz-e ebből baj”, tehát maga is tudta, hogy jogszabály ellenes cselekményt végeznek a másik ügyvezetővel együtt.

Az konkrétan nem határozható meg, hogy az alperes magatartása folytán a felszámolás alá került cég vagyona mennyivel csökkent, mert az alperes is csak becsli ezt 16-20 millió forint összegben. Ennek azonban nincs ügydöntő jelentősége, mert a felperes vagylagosan nem csak a vagyonsökkenésre, hanem a hitelezői igény kielégítésének megghiúsítására is alapította keresetét, amely törvényi feltétel fennáll.

A per adataiból megállapíthatóan alperes a felszámolás kezdetét megelőzően a Kft. ügyvezetését nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítését megghiúsította, ezért a Cstv. 33/A. §-a alapján, a felperes keresetének megfelelően, ez irányú felelősségét megállapította a bíróság.

A Cstv. 33/A. §. (3) bekezdése szerint csak akkor mentesülhetett volna a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése érdekében. Ilyen mentesülési ok fennállását azonban nem bizonyította, sőt ezzel ellenkezőleg saját nyilatkozatával erősítette meg azt, hogy nem tett semmilyen lépést a cégét megillető, általa megjelölt 20 millió forint behajtása érdekében, ami oksági összefüggésben van azzal, hogy a hitelezők kielégítése nagyobb részben megghiúsult a felszámolás során.

Az alperes által kért tanúk meghallgatása szükségtelen volt, mivel egyrészt az alperes feleségét már meghallgatta a megkeresett bíróság, de a fiktív szerződéskötés, melynek körülményei bizonyítására tanúként bejelentette az alperes, már bizonyított volt az általa is kiemelt nyomozást megszüntető határozat alapján.

A Kft ügyvezetőjének tanúkénti kihallgatása sem jelentett volna e körben értékelhető bizonyítékot, mivel az előbbieket szerint már bizonyítottnak értékelte a törvényszék, hogy fiktív volt a számlázás a 86 milliós bevételt illetően, másrészt az ellenérdekű cég ügyvezetője nem köteles magát bűncselekmény elkövetésével vádolni a tanúvallomása során. Egyébként az alperes az idézési címét

sem ismerte, amit - komoly bizonyítási szándék esetén - a törvényszéknek már az idézéssel is közölt bizonyításra vonatkozó tájékoztatása alapján a tárgyalást megelőzően is felderíthetett volna. Az ügy érdemét tekintve ezek szükségtelen bizonyítási indítványok voltak, amelyeket mellőzött a törvényszék.

Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §, (1) bekezdése alapján kötelezte a törvényszék az alperes perköltségének megfizetésére, annak minimális összegét alapul véve, és felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt, a meg nem határozható perérték alapján feljegyzett 36.000 forint illeték megfizetésére.

A Pp. 73/A. §. a.) pontja alapján az Ítéltábla előtti eljárásban a fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező.

Balassagyarmat, 2014. május 29.

Dr. Barsi József s.k.
bíró

a kiadmány hiteléül: